

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Tredie Brev til en højvelbaaren Herre. 1743

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 206. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801286080/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

DET TREDIE BREV

teres Vers; saa skal De se hvordan de andre maa vride og vende sig. De ser faktisk ikke andet end som Horats siger,

Lemmerne af en Poet
splittet ad og rundt om spredt.

Det er dog kun ved sin høje og ædle Stil at Ovids Poesi adskiller sig fra Prosa, Prosodien, Skjaldenes Bøddel, generer ham ikke. Det er som om han slet ikke følte sig bundet af Metrikken. Det er ikke som med andre Digtere, i hvis Vers

Verbernes Tider og Maader
var blevet til Kaos og Rod,
og det der skulde staa forrest
tit sidst i Sætningen stod.

Denne naturlige Ordstilling bevarer han ikke bare i Amores og Tristia og Epistlerne, men ogsaa i de mest straalende Beskrivelser i Metamorfoserne; og jo mere inspiret han bliver, jo sikrere bliver han. Versekunstens Regler og Verbernes Former, som staa i Vejen for andre Digtere, holder ham ikke tilbage. Derfor findes der ingen anden Digter der i samme Grad som Ovid forbinder høj og ædel Stil med enkel Jævnhed. Den Klarhed som andre under Sved og Neglebiden har søgt at opnaa i et to- eller firlinjet Vers, den præsterer han uden mindste Besvær i hele Bøger. Kort sagt: Han er født Digter – én af den Slags som man kalder Musernes Skødebørn. Jeg vil dog ikke modsige dem der giver Vergil Førstepladsen; men jeg er godt gal paa de moderne Kritikere der taler saa nedsættende om Ovid og sætter ham under Horats, Lukan og andre.

Man kan tænke sig forskellige Grunde til at der er Folk der ikke er saa begejstrede for Ovid. Nogle af dem nævnte jeg i en offentlig Tale som jeg holdt for femten Aar siden, og dem vil jeg ikke gentage nu; jeg vil bare sige at denne Væmmelse nok kommer af at man har læst ham for tit. Alle læser Ovid. Hans Metamorfoser bliver læst om og